

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE DIN BUCUREȘTI

APARE DE DOUA ORI PE LUNA

Redacția și Administrația:
ARHIEPISCOPIA BUCUREȘTIILOR

ABONAMENTUL { pentru preoți, diaconi și instituții 150 lei pe an
pentru cântăreți și paracliseri 100 lei pe an

SUMARUL:

1. Bună gospodărie.	***	5. Cronica internă	***
2. Moartea patriarhului Damianos al Ierusalimului	***	6. Mișcarea în cler	***
3. Regulament pentru conducerea internă a
coloniei copiilor de preoți	***	7. Parohii vacante	***
4. Mișcarea misionară.	***	8. Daruri și mulțumiri.	***
		9. Fermentul vieții creștine (sfârșit).	***

BUNĂ GOSPODĂRIE

Mănăstirea Cernica avea la Scăeni, pe Teleajăn, vre-o 4 $\frac{1}{2}$ ha. pământ, pe care l'a folosit mulți ani un țăran și care — în loc de arendă a dus de acolo garduri, casă, grajd, etc., Conducătorii Mănăstirii au cerut Arhiepiscopiei să-l vândă, cu vre-o 300 lei pogonul. I. P. S. Arhiepiscop Miron a oprit vinderea.

La urmă s'a ivit pe aproape semne de petrol. Mănăstirea a concesionat terenul la o firmă petroliferă cu câte 200.000 lei ha. I. P. S. Arhiepiscop Miron a oprit telegrafic dela Dragoslavele concesionarea și a obținut apoi 500.000 lei de ha., plus redevența de 12% din producțiunea brută a exploatarei și din gazele ce le va exploata,

din care 10% va fi plătită Sf. Mănăstiri, iar 2% Arhiepiscopiei Bucureștilor, plus despăgubiri în bani pentru plantațiunile distruse de pe acest teren, cu ocazia exploatarei.

La urmă s'au ridicat pretendenți străini asupra locului. S'au pornit procese; chiar și din partea Ministerului de Industrie și de domenii. În 12 Iulie, am câștigat procesul și Mănăstirea va primi peste 3.000.000 lei, prețul, chiar înainte de punerea sondei, când vor urmă celelalte favoruri.

Un caz clasic de bună gospodărie; ceeace va ușura ajungerea scopurilor culturale ale Mănăstirii.

Moartea Patriarhului Damianos al Ierusalimului

Patriarhia Română a fost înștiințată telefonic despre moartea Patriarhului Damianos al Ierusalimului, o foarte distinsă figură a Bisericii Ortodoxe și un ierarh stimat și respectat nu numai de credincioșii Bisericii sale, ci și de cei ai celorlalte confesiuni sau religii conlocuitoare în Palestina.

Dânsul era foarte bine cunoscut și în România, unde a fost în două rânduri, stând mai mult timp, într-un câmp purta o deosebită dragoste țării noastre, precum și I. P. Sfințitului Patriarh, cu care era foarte bun prieten.

A făcut mai multe călătorii prin țară, vizitând diferite monumente istorice și a luat parte la punerea pietrei fundamentale pentru frumoasa catedrală care se construiește în episcopia Hotinului, la Bălți.

Moartea sa constituie o mare pagubă pentru Biserica ortodoxă, întrucât cu greu se va găsi un urmaș așa de chibzuit și de venerat, cum era defunctul.

Patriarhia română luând act cu regret de această pierdere a Bisericii mame, a expediat ieri, prin ministerul de externe, următoarea telegramă:

Milostivul Dumnezeu odihnească pe Preafericitul Damianos în ceata celor ce cu evlavie au slujit altarului, iar Sfânta Patriarhie mumă, întărească-o cu darul său.

MIRON,

Patriarhul României

Totodată I. P. S. Patriarh a rugat prin același minister pe consulul României de la Ierusalim, Gherassimos, ca să reprezinte Patriarhia Română la înmormântarea patriarhului Damianos.

Asupra distinselor însușiri pe care le posedă defunctul Patriarh, vom reveni. C. D.

Patriarhul Ierusalimului, Damianos, s'a născut în insula Samos.

Rămas văduv, a intrat în cler și a fost numit supraveghetor al bisericii *Invierii* din Ierusalim.

Mai târziu a fost ales episcop și în anul 1897, după moartea patriarhului Gherasimos, a fost întărit ca patriarh al Ierusalimului.

În anul 1927 împreună cu I. P. S. Sa Mitropolitul Nectarie al Bucovinei și alți înalți prelați din Orient, Damianos a fost la Varșovia și a luat parte la ceremonia instalării mitropolitului Dionisie al Varșoviei.

DIN ACTIVITATEA SOCIAL-CREȘTINĂ A BISERICII

ASOCIAȚIA DOAMNELOR PREOTESE

Comitetul coloniilor

Regulament pentru conducerea internă a Coloniei copiilor de preoți

Anul acesta s'a pus în aplicare la Mangalia, cu 2 serii de copii, în lunile Iulie și August

I. DIRECTOAREA.

Art. 1. Întreaga colonie este pusă sub conducerea doamnei directoare Provian. Domnia-sa va fi ajutată de domnișoarele și domni pedagogi numiți câte unul pentru fiecare dormitor.

D-na directoare având toată răspunderea coloniei, toată lumea trebuie să-i dea respect și ascultare, conformându-se dispozițiilor regulamentare de mai jos.

II. PEDAGOGII.

Art. 2. Pedagogii vor fi aleși dintre membrii studenți ai coloniei, domnișoare și domni, câte unul pentru fiecare dormitor, cu îndă-

torirea de a observa și ține rânduiala printre copii din dormitorul în care au fost orânduți, precum și în zilele de serviciu.

El formează ajutoarele doamnei Directoare, deci toți copii trebuie să le dea respect și ascultare.

Art. 3. În fiecare zi câte unul din pedagogi sau pedagoage, vor face de rând, ținând ordinea și purtând de grijă ca să domnească buna rânduială în colonie, pe stradă și la plajă. Pedagogul de rând va fi răspunzător înaintea doamnei Directoare, pentru tot ce se va întâmpla. Domnia-sa va raporta doamnei Directoare toate cazurile de neascultare din partea copiilor, pentru a li se aplică pedepsele cuvenite.

Pe plajă vor îngriji ca toți copiii să facă plaja regulamentară, iar când se va face baie în mare, nu vor da nimănui voie să înoate la adânc. Cei ce nu se vor supune vor fi opriți pe termen determinat de a mai face baie.

III. HRANA.

Art. 4. Hrana constă din: a) cafea cu lapte dimineata, cât pot copii să bea; b) la ora 9^{1/2} gustarea (pâine cu unt, cu marmeladă, cu brânză etc.); c) masa la ora 12; d) gustarea la ora 4 și e) masa de seară la ora 7.

turor coloniștilor și la 5^{1/2} toți coloniștii vor fi gata de plecare.

Art. 9. În prima zi nimeni nu va face plajă, ci după cafeaua cu lapte dintre 5^{1/2} și 6, se vor face plimbări cu toți în rând, pe plajă și diguri, îmbrăcați ușor, având grije ca la timpul gustărilor și meselor să vie acasă.

Art. 10. În următoarele 4 zile se va urma astfel:

a) la ora 5 scularea;

b) la ora 5^{1/2} plecarea în rând cu toții

Colonia de vară a copiilor de preoți la Mangalia.

Art. 5. Cine va lipsi de la timpul mesei sau gustărilor, fără învoirea doamnei Directoare, sau fără motiv binecuvântat, nu i se va mai servi mai târziu.

Art. 6. La fiecare masă vor servi câte două copii dintre cei mai mari, cu rândul, ei rămânând să mănânce la sfârșit.

Art. 7. Înaintea fiecărei mese se va spune rugăciunea de către copii pe rând. Dupe masa de dejun se va spune rugăciunea de mulțumire, iar după masa de seară, toți copii vor cânta „Tatăl nostru” și ca rugăciune de culcare.

IV. ORDINEA ȘI ACTIVITATEA ZILNICĂ.

Art. 8. În fiecare zi la ora 5 dimineata, pedagogul de serviciu, va suna scularea tu-

la plaja mică, unde în costume de baie vor face plajă astfel: prima zi, 5 minute pe față și 5 pe spate; a doua zi 10 minute pe față și 10 pe spate; a treia zi 15 minute pe față și 15 pe spate și a patra zi 20 minute pe față și 20 pe spate.

Toți copii își vor acoperi capul și ochii în timpul de plajă;

c) după plajă se vor face exerciții gimnastice sub conducerea pedagogului de rând, timp de 10-15 minute;

d) apoi se va merge la cafeaua cu lapte;

e) între gustări și mese, care se vor lua așa cum sunt fixate la punctele 4-7, se vor face plimbări sau jocuri pe plajă, pe dig sau pe câmp, cu excepția timpului dintre orele

12—4 p. m. când toată colonia va trebui să doarmă.

Art. 11. În aceste 5 zile nimeni nu are voie să facă bae în mare pentru a nu fi expus să capete răni din cauza soarelui și apei de mare, iar în timpul de plajă prescris în gradația de mai sus, se va observa cu cea mai mare strictețe, tot pentru acest motiv.

Art. 12. Incepând cu a 6-a zi, cafeaua cu lapte se va lua la ora 5 $\frac{1}{2}$ dimineața, apoi în rând copii vor fi duși la plaja cea mare unde se va face plaja după aceeași rânduială și cu aceleași exerciții gimnastice, ca la art. 10, cu deosebirea majorării cu încă câte 5 minute pentru fiecare zi a timpului de plajă. Când se va ajunge la oră de plajă pe fiecare parte, nu se va mai majora timpul de plajă ci se v'a menține timpul de o oră până la sfârșitul coloniei.

La ora 9 $\frac{1}{2}$ se va aduce gustarea sub cort pe plajă, iar după gustare, cam la o jumătate de oră, se va face de către toți coloniștii bae în mare, timp de un sfert de oră, sub atenta supraveghere a pedagogilor.

Nimeni nu are voie să facă bae singur sau să înoate la adânc în mare. Domnii pedagogi vor scoate imediat din mare pe cei ce vor înotă la adânc și-i vor opri pe timp determinat dela bae, drept pedeapsă.

La ora 11 $\frac{1}{2}$ toată lumea va merge în rând la masă.

În timpul liber dintre aceste prescripțiuni, copii se vor jucă după voie între ei pe plajă supeaveghiați de pedagogul de serviciu.

Dacă întâmplător vreunul din copii ar suferi din cauza soarelui și va fi expus să capete răni, nu va face plajă și nici bae timp de 2—3 zile.

Art. 13. Timpul dela 4 p. m. până în masa de seară dela 7, precum și în zilele când nu se poate face plajă, se vor face plimbări pe diguri, prin oraș și împrejurimile lui, în rând ordonat sub supravegherea pedagogilor și aprobarea doamnei Directoare, sau copii vor face jocuri libere în curtea coloniei.

Art. 14. La ora 9 seara toți copii se vor culcă.

Art. 15. Coloniștii cei mai mari, pot merge în oraș să se plimbe din când în când, însă numai cu învoirea doamnei Directoare și în grup, sub conducerea pedagogilor.

Nimeni în alt timp și fără aprobarea doamnei Directoare, n'are voie a plecă din colonie în oraș, la plajă sau pe diguri.

Art. 16. Ordinea și liniștea în dormitoare va fi ținută de pedagogul stabilit în el.

Fiecare colonist e obligat să și țină patul curat și în ordine, având grija tuturor lucrurilor sale.

Art. 17. Toți coloniștii sunt obligați a respecta dispozițiunile regulamentului de față, pe doamna Directoare și domnii și domnișoarele pedagoge, căci în caz contrar, vor suferi pedepse.

Ei sunt obligați a trăi în bună înțelegere între ei, a nu-și spune vorbe urite, și orice nemulțumire din partea ori cui ar veni, s'o aducă la cunoștința pedagogului de serviciu.

V. PEDEPSE.

Art. 18. Pedepsele ce se vor aplica tuturor celor ce vor trece peste dispozițiunile acestui regulament și nu vor asculta de ordinele doamnei Directoare sau ale d-urilor și d-urilor pedagogi, sunt următoarele:

A) dojana în particular; B) dojana în public; C) forțarea de a servi la masă în afară cazurilor când nu este de rând; D) oprirea de a face bae pe timp determinat, după gravitatea faptei; E) în caz de recidivă și persistență în greșală, vor fi chemați părinții spre ai lua din colonie, odată cu aceasta pierzând suma dată la direcțiunea coloniei pentru întreținere.

Art. 19. În fie care Duminecă și sărbătoare, toți copii din colonie, îmbrăcați curat, vor merge la biserică pela orele 9 dimineața spre a asculta sf. Liturghie. Chiar în aceste zile se vor face plaja și baia reglementară, la plaja mică, până la ora 8 $\frac{1}{2}$.

Președinta Comitetului Coloniilor,
CORNELIA Pr. EUGEN BĂRBULESCU

AU APĂRUT:

- Vol. I. — 69 „CUVÂNTĂRI ȘI PREDICI ale unui teolog mai târziu cleric român în țară sub stăpânire străină”. Pag. 382. — 1888-1902. Lei 120. —
Vol. II. — 55 „PASTORALE ȘI CUVÂNTĂRI ale unui episcop român în țară sub stăpânire străină”. Pagini 306. — 1910-1919. Lei 50. —
Vol. III. — 95 „CUVÂNTĂRI. Trei ani de propoveduire pastorală”. Pagini 365 — 1919-1922. Lei 60.

toate de

Dr. MIRON CRISTEA

Data fiind valoarea autorului, le recomandăm preoților noastre spre cumpărare și folosire în munca ei pastorală.

„APOSTOLUL”

MIȘCAREA MISIONARĂ

Cercul cultural Ghergani. — Acest cerc se compune din Parohiile comunelor :

Ghergani, Poiana de Sus, Lungulețu, Slobozia Moară, Răcari, Brezoaiele, Sărdanul, Băldana, Ghimpați, Bălteni, Stănești, Colacul și Călugăreni și a lucrat cu multă sârguință sub înțeleapta președinție a Preotului V. T. Popescu, Poiana de Sus, preot cu multă suprafață morală și socială care păstorește în via Domnului de aproape 50 de ani.

Sedințele acestui Cerc s'au ținut lunar în fiecare Comună și au fost adevărate sărbători creștinești pentru credincioșii Comunei în care se țineau. Frumoasele slujbe făcute în sobor de toți preoții Cercului, corurile formate din cântăreții bisericilor respective, iar pe alocuirea corurile formate din școlarii satelor, precum și predicile ținute pe înțelesul tuturor erau ascultate cu multă atenție de credincioșii cari umpleau până la ultimul loc bisericile.

După săvârșirea Sf. Liturghii, în fiecare comună s'au făcut parastase pentru Eroii căzuți pe câmpul de luptă. S'au ținut predici de către Preoți, preparate anume pentru cinstirea eroilor acestora.

Deasemenea aproape în fiecare comună se anunțau credincioșii mai dinainte și care aveau nevoie și socoteau necesar se făceau masluri pentru cei bolnavi. După masă, care se luă în comun la preotul local, se ținea sedință intimă, unde preoții tineri, mare parte din ei studenți ai Facultății de Teologie, interpretau din Noul Testament. Aceste sedințe sunt de mare importanță și foarte instructive pentru preoți, de aceia Părintele președinte a ținut ca să nu lipsească delă nici-o sedință. După masă preoții în corpore mergeau la școala Satului unde lumea aștepta tot așa de multă și nerăbdătoare ca și la biserică, să audă cuvântul povătuitor și îndrumător al preotului. Aci învățătorii își aveau și ei partea lor de contribuție pentru buna reușită a sedinței.

După ce Părintele Președinte deschide sedința arătând importanța acestor sedințe, dă cuvântul preoților destinați să conferențieze. Conferințele se alegeau de către conferențiarilor respectivi, însă se ținea totdeauna seama ca subiectele tratate să fie de real folos credincioșilor. Așa de pildă s'au tratat

despre : combaterea alcoolismului, concubinajul, combaterea bolilor venerice, despre igiena familială, datoriile părinților către copii, etc. Ca și predicile ținute în biserică, aceste conferințe erau ascultate cu multă atenție de locuitori care de multe ori nu mai încăpeau în sălile școlii. Urmau după aceste frumoasele coruri și recităriile preparate de învățători împreună cu copii școlii respective. Fiecare locuitor venea să-și vadă odrasla fie recitând, fie jucând într-o piesă de teatru.

În încheiere, Părintele președinte, făcea un scurt rezumat al foloaselor ce puteau trage din conferință, apoi mulțimea locuitorilor și-i îndemna ca pe niște buni creștini ca pe viitor fiecare să-și aducă pe prietenii care-i știu că se dezinteresează de aceste frumoase sărbători.

După terminarea sedințelor era un adevărat pelerinaj în fața preoților ; fiecare locuitor își spunea păsul rugând pe preoți să facă rugăciuni pentru îmbunătățirea stării materiale care-i apasă din ce în ce mai greu și mai cu seamă să facă rugăciuni în timp de secetă.

Înălțătoare au fost sedințele în care s'a comemorat Urcarea pe Tron a Majestății Sale Regele Carol II-lea, supranumit salvatorul plugarilor.

Cu acest prilej ținem să aducem prinosul nostru de recunoștință Șefului nostru bisericesc, Înalt Prea Sfințitului nostru Patriarh Dr. Miron Cristea, îndrumătorul și susținătorul acestor cercuri care sunt adevărate înviorări sufletești pentru locuitorii satelor noastre.

Cercul cultural preoțesc, Circ. VIII „Secăria“, Protoieria II, jud. Prahova, Circ. Breaza. În ziua de 3 Maiu a. c. 1931, acest cerc a ținut sedința la filiala Comarnic „Schitul Lespezile“, unde se bisericesc sătenii din cătunele : „Posada“, despre care se spune că odată s'a dat aci bătălie cu Ungurii și a fost chiar Vama Munteniei cu Ungurii. Dovedesc clădirile, văzute de mine, ca preot tânăr, distruse de Prințul Gg. Bibescu, care și-a făcut castelul aci. „Podul lui Neag“, ce a avut sfat înainte de 1866 și care a purtat un rol însemnat în vechime, fiind pe aici

trecerea Prahovei spre urcușul Floreiu-Doamnele, ce duce la Transilvania. „Podul Vârtoș“, tot un fel de trecătoare și urcuș.

Schitul e întemeiat de Domnitorul Șerban Basarab pe munții Pleșuva Mare și Mică, ai căror proprietari, Radu și Stanca, au fost surghiuniți de domn într-o ocnă părăsită, unde și-au sfârșit zilele din pricină că n'aveau copii. E într-o poziție frumoasă, cu aer curat în timpul verei; iar iarna înspăimântător din pricina viscozelor și-a lupilor ce lângă el găesc cu cale să se răsețe cu urletul lor sinistru de asurzesc văile în timpul nopții. Are îngrijitor pe blândul Ieremonah Valsanuchie Bogatu, moldovean.

De dimineața, în revărsatul zorilor, ne-am prezentat aci preoți și cântăreți, am oficiat serviciile divine: Utrenia și Sf. Liturghie, la finele cărora, Pericopa Evangheliei zilei „A slăbănogului“, a fost desfășurată de părintele I. Dumitrescu Teșila. În urmă s'a oficiat un Sf. Parastas pentru Eroii Neamului, ctitori și enoriașii morți.

După amiază, am lăsat acest loc încântător și ne-am transportat la școala satului „Posada“, așezată pe locul numit „Cernica“. Aici părintele președinte al Cercului I Buzeteanu-Secăria, a deschis ședința cu o cuvântare despre credința creștină la Români. A mai arătat cu câtă dragoste au ținut-o cei bătrâni și cum ei făceau rugăciuni prin crăpăturile munților. La nevoi, în urma scăpării de ele, nu conteneau prin a ruga pe Dumnezeu și chiar a ridică biserici, case de rugăciuni spre edificarea credinței în inimile românești, — cum cea din coastă. — Credința și dragostea de neam au fost mari până în războiul ultim ce-am avut. D'atunci par'că a fost un făcut, totul a mers și merge spre decădere. Cei mari, văzând slăbiciunea s'au gândit să ne trimită din sat în sat spre a întări inimile noastre românești, a nu le lăsa pieirei. De aceea ne găsim înaintea D-Voastră și cum câte unul e rânduit să vorbiască, părintele Octavian Arvanitachie - Comarnic, va va vorbi despre: „Puterea rugăciunii“.

Sf. Sa în cuvinte potrivite arată ce e rugăciunea, cum se face și ce foloase aduce. Dă exemplu pe Judecătorul nemilos la rușele văduvei, — altele la Roman, în începutul Erei Creștine, și sfătuiește pe toți să se roage lui Dumnezeu în tot timpul și locul, mai cu seamă în biserică, Casa Lui.

După aceasta părintele Președinte mai

explică foloasele rugăciunii, când se fac cu sânguință, cu înzistență, ca ale Chananencei, ale Orbului ce cerșea și altele, — îndeamnă publicul a o avea în vecii vecilor spre întărirea inimilor și mântuirea sufletelor.

Cercul pastoral „Fulga de Sus“, jud. Prahova. Astăzi 24 Mai 1931, a ținut ședință în Parohia Fulga de Sus. Acest cerc face parte din Protopopiatul Circ. III. Ploiești. La ora 8 a. m., după terminarea Utreniei, s'a început Sf. slujbă, oficiată de un sobor de 7 Preoți cu multă evlavie, Biserica fiind arhiplină de credincioși. Răspunsurile s'au dat de Corul Cântăreților. De remarcat este că părintele Președinte N. Nicolescu, ca întotdeauna, a cântat cu multă măiestrie „Acsionul zilei“ după notele Psaltichiei, infiltrând în inimile credincioșilor multă evlavie. Predica a fost ținută de Pr. I. Arion, Fulga de Jos, rămânând adânc întipărită în inima credincioșilor explicarea Evangheliei a Duminecei VII după Paște, a Sf. Părinți. După terminarea Sf. slujbe, s'a oficiat în sobor parastasul eroilor, cu multă solemnitate, în asistența văduvelor de război și a credincioșilor prezenți.

După aceasta părintele Proestos N. Nicolescu, împarte gratuit credincioșilor, 47 de volume religioase și îndemnându-i cu cuvinte bine judecate, ca la ora 2 p. m., să se adune la școală spre a căpăta multă lumină din frumoasele subiecte explicate de conferențieri. Părintele local Nicolescu, a oferit o agapă Preoților, iar cântăreții au fost ospătați de cântăreții locali. La ședința intimă s'a discutat despre: Inviere, Înălțare și Venirea Mântuitorului, etc.

La ora 2 p. m., în fața unui mare număr de credincioși în saloanele școlii locale ce cu plăcere le-a oferit d-l diriginte Turitchi, părintele Proestos, deschide ședința, arătând publicului însemnătatea cercurilor pastorale și dă cuvântul Pr. Petre Tatărăscu din Cioranii de Jos, care tratează despre: „Viața religioasă, în raport cu cele 9 porunci bisericesti“. Desvoltă cu multă măiestrie cele 9 porunci și așază în inimile credincioșilor datoria ce li se incumbă de creștin, pentru a căpăta fericirea cea veșnică. După aceasta dă cuvântul Pr. G. Jalbă din Conduratu, care tratează despre creșterea copiilor în Duhul religios. Sf. Sa ca un vechiu păstor, fost și Invățător, arată roadele cele bune ale creșterii copiilor în Duhul religios și pagu-

bele ce le au copii cei rău crescuți. Părintele Arion din Fulga de Jos, mai arată cum trebuie să ne purtăm în viață, și cum trebuie să respectăm învățătura Sf. Biserici, predată de erarhia ei.

Din ordinul Onor. Protoeriei circ. III Ploiești, Nr. 499, urmat după al Arhiep. Nr. 4233 și al Sf. Sinod, având porunca a se vorbi la acest cerc și despre personalitatea d-lui profesor N. Iorga, se dă cuvântul preotului G. N. Popescu din Ciorani de Jos, care arată prin cultură, unitatea sufletească

și morală a neamului românesc. Meritele de care se bucură d-l N. Iorga, nu numai în țara noastră, dar și în țări străine, precum rolul său cultural și menirea sa de mare istoric în întreaga lume.

După aceasta părintele Proestos încheie ședința, mulțumind publicului pentru dragostea ce au avut a participa la ședință ca și la biserică în număr foarte mare, Preoții și cântăreții, cântând troparul: „Mântuește Doamne poporul tău“.

CRONICA INTERNA

TELEGRAMĂ

Inalt Prea Sfinției Sale

Dr. MIRON CRISTEA

Patriarhul României

L O C O

Pătrunși de credința către Atotputernicul, credincioșii demobilizați din cartierul Dămăroaia, adunați pe terenul unde se ridică Sfânta Biserică, azi ziua Sfântului mucenic Miron, ziua hramului viitorului lor locaș sfânt și onomastica Sanctității Voastre, înaltă către cer rugăciuni fierbinți pentru sănătatea Sanctității Voastre, spre înălțarea sufletească a dreptcredincioșilor creștini ortodocși.

Comitetul bisericesc

Circulara No. 5538.

Prea Cucernice Părinte,

Intrucât în nenumărate rânduri s'a constatat înstrăinarea icoanelor vechi, uneori din cele mai prețioase documente artistice românești, de către preoții parohi, cari le vând pe prețuri derizorii anticarilor, sau le schimbă cu altele noui, fără valoare, vă invităm să puneți în vedere preoților parohi din circ. P. C. V., să se oprească acest comerț nepermis preoților.

Deasemenea li se vor pune în vedere aceeași interdicție de a vinde și schimba argintărie, cărțile, odoarele, vestmintele și toate rămășițele vechi aflate în biserică; chiar când aceste obiecte ar fi scoase din uz, preoții le

vor păstra, neputând a lua nici o măsură de înstrăinare a lor, fără de a fi cercetate de un delegat al Comisiunii Monumentelor istorice.

Toate parohiile vor fi invitate a face un inventar al acestora, a cărei copie se va înainta Sf. Arhiepiscopii.

Deasemenea nu se mai zugrăvește nici o biserică în exterior sau interior, dacă biserica e mai veche de 70—80 ani, și are vechi picturi, și nici nu se va face vre-o reparație asupra ei înainte de a cere avizul Ministerului (Comisiunii Monumentelor Istorice) prin Sf. Arhiepiscopie.

Aceleași dispozițiuni se vor observa și pentru obiectele mai sus menționate: icoane, argintărie, cărți, odoare, veșminte.

p. Arhiepiscop și Mitropolit,
† PLATON

Cons. Referent,
Pr. EUGEN BARBULESCU

Circulara No. 6203.

Prea Cucernice Părinte,

Vi se face cunoscut spre cele de regulă că, după înțelegerea luată cu Sf. Patriarhie Ecumenică, Sf. Sinod în ședința sa dela 16 Martie 1931, a hotărât ca Sfintele Paști să se serbeze după vechia pascalie până când viitorul Sinod ecumenic ortodox, va decide altfel.

Prin urmare, în anul viitor 1932, Sf. Paști se vor serba la data de 1 Maiu.

p. Arhiepiscop și Mitropolit,
† PLATON

Cons. Referent,
Pr. EUGEN BARBULESCU

Numiri, transferări, demisii, decese

1 Iulie — 1 August 1931.

PREOȚI

București. — Preot N/c. Tomescu dela bis. Icoana - București, a fost transferat la parohia bis. Sf. Ștefan-Călărași, pe 1 Iulie a. c.

Jud. Muscel. — Pr. Moise Păescu a demisionat din postul de preot ajutor dela biserica Subești-C.-Lung-Muscel, pe data de 15 Iulie 1931, Sf. Sa rămânând cu delegația de a sluji mai departe până la noi dispozițiuni.

CÂTĂREȚI-PARACLISERI

București. — Marin Trache se numește cântăreț la biserica Cotroceni-Capitală pe 1 Iunie a. c.

Ion Teșilă a fost avansat în postul de cântăreț I, la bis. Floreasca-Capitală, începând dela 1 August a. c., în locul d-lui Dumitru V. Alexiu, demisionat pe aceeaș dată.

Jud. Ilfov. — Petre I. Domnaru, se numește cântăreț pe 1 Iulie a. c. la bis. Mitreni-Ilfov, în locul decedatului Stan Oprea, pe ziua de 16 Aprilie a. c.

Ilie I. Adam, se numește cântăreț pe 1 Iulie a. c., la bis. Mănăstirea-Ilfov, în locul vacant prin punerea în disponibilitate a titularului Năstase Drăguleasa, pe 1 Ianuarie a. c.

Jud. Prahova. — Mihail Cristinoiu a fost aprobat de Ministerul Cultelor în postul de cântăreț II, la bis. Sf. Vasile din Ploești.

Jud. Dâmbovița. — Zaharia Ioniță cântăreț la bis. Cornățel-Dâmbovița, se suspendă nelimitat din serviciu, până se va da sentința judecătii protopopești.

Jud. Muscel. — Dumitru Dumitrache se numește cântăreț pe 1 Iulie a. c., la bis. Călinești-Muscel, în locul vacant prin plecarea la armată a titularului Spiridon H. Vlad.

Jud. Teleorman. — Marin N. Popescu, cântăreț la biserica Năsturelu-Teleorman, a fost îndepărtat din serviciu pe 1 Iulie a. c., fiind și cărciumar.

Victor Popescu, cântăreț la bis. Sf. Paraschia-Teleorman, a fost numit prin transferare în mod provizoriu pe 1 Iulie a. c., la bis. Sf. Alexandru din Alexandria, în locul vacant prin transferarea titularului Părvu Vasilescu pe 1 Maiu a. c., la bis. Sf. Adormirea tot în Alexandria.

Ștefan Popescu, cântăreț la parohia Vârtoapele de jos-Teleorman, a fost transferat pe ziua de 1 Iulie a. c., la parohia Bivolița-Teleorman, în

locul vacant prin demisia titularului Neagu Popescu, pe data de 1 Aprilie a. c.

Ion C. Blăjan se numește cântăreț la biserica Sf. Apostoli-Zimnicea-Teleorman, pe 1 Iunie a. c., în locul vacant pe aceeaș dată prin transferarea titularului Georgescu Iacovache la Măgura Lăceanca.

Jud. Vlașca. — Neagu Gh. Voinea, se numește cântăreț la bis. Rușii lui Assan-Vlașca, pe data de 1 Iulie a. c., în loc vacant prin scoaterea la pensie pe data de 1 Aprilie a. c., a d-lui Neagu Georgescu.

Nicolae A. Popescu se numește cântăreț pe data de 1 Iulie a. c., la bis. din Com. Epurești-Vlașca, vacant prin demisia titularului pe 1 Ianuarie a. c., d-l Ioan Popescu.

Zamfir M. Mihalache se numește cântăreț pe 1 Iulie a. c., la bis. Vânători Mari-Vlașca, în locul vacant prin demisia titularului Mihail Ciobănescu, pe 1 Iulie a. c.

Marin Florea dela biserica Purnai-Vlașca II, paraclicer, a încetat din viață pe ziua de 11 Aprilie a. c.

PAROHII VACANTE

PREOȚI

Protoieria de Ilfov, Fierbinți. — Se publică concurs cu termen de 30 de zile pentru ocuparea postului de preot ajutor, nou înființat în parohia *Tămădău* și plătit de enoriașii satelor Dârvari și Boanca pentru care se și creiază acest post, prin bugetul comunei respective. Populația acestor sate se cifrează la 140 familii. Este biserică în satul Dârvari în stare mediocră, este casă parohială, și pământ pentru sesie parohială.

Doritorii să ocupe acest post, vor înainta cererile însoțite de acte, Protoieriei Circ. III Ilfov.

Cererile intrate pe altă cale, nu se pot lua în considerare.

Protopop, Pr. TEODOR RĂDULESCU

Protoeria Dâmbovița, Circ. II Găești. — Se publică concurs cu termen de o lună dela apariția prezentului în „Apostolul“ pentru ocuparea postului de preot paroh la parohia urbană *Sfânta Treime-Găești*, vacantă prin transferarea fostului titular.

Parohia are 450 familii și 1120 suflete.

Are 2 biserici, una parohială în stare de func-

ționare, iar cealaltă, filială, în reparație radicală.

Sesie pentru folosința personalului bisericesc nu are, întrucât terenul se arendează, fiind parohie urbană.

Casă parohială deasemenea nu are.

Doritorii, posedând titlul de licențiați în Teologie, vor înainta cererile direct Protopopiei Găești, cunoscând că cererile venite p'altă cale, nu vor fi luate în considerație.

Protopop, Pr. MIH. S. IONESCU

CÂNTAREȚI

Protoieria Circ. II din Capitală. — Posturile de cântăreț I și al II de la Parohia Sf. Ioan-Nou-Piață rămânând vacante pe ziua de 1 August a. c., prin demisiunea titularilor I. Andronescu și Ierod. Melchisedec Tudose, se publică concurs, în termen de 15 zile.

Candidații vor adresa cererile însoțite de acte, cum și suma de lei 100, taxă de examen, Protoieriei Circ. II din Capitală.

Protoiereu Econ. CONST. MOISIU

Protoieria III. Jud. Prahova. — Se publică concurs pentru ocuparea unui post de cântăreț în parohia Magula.

Concurenții, cari trebuie să fie absolvenți ai școlii de cântăreți bisericești, își vor înainta la Protoierie, în termen de 15 zile, cererile însoțite de acte, având a presta examen în fața comisiunii protopopești.

Protopop, VINCENTIU POP.

Protoieria județului Dâmbovița, Circ. I Târgoviște. — Se publică concurs cu termen de 15 zile pentru ocuparea postului al doilea de cântăreț de la parohia Moroieni. Doritorii vor înainta cererile acestui protopopiat spre cele legale.

Protopop, DEM. N. POPESCU

Protoieria II Muscel-Priboeni. — Se publică concurs pentru ocuparea posturilor de cântăreți bis., de la parohiile Băgești, Bebeți și Micloșani.

În termen de 15 zile, de la data publicării în Apostolul, candidații vor înainta actele necesare.

Protopop, Pr. ILIE CERCEL.

DARURI ȘI MULȚUMIRI

Consiliul Parohial al Bisericii Slobozia din București, ctitoria Radu-Leon-Vodă, aduce vii mulțumiri următoarelor persoane, cari au contribuit pentru îmbrăcarea în argint a icoanelor împărătești: a Maicei D-lui și Mântuitorului.

D-ra Maria Dumitriu 8.000 lei; I. Marinescu Copăceanu, a colectat 9.000 lei; D-na Anastasia Vasilescu 1.500 lei; Vlaicu Ionescu 1.000 lei; Ioan Dimoftache 1.000 lei; D-na Anastasia Moldoveanu 1.000 lei; D-na Maria Velicu 1.000 lei; Capitan Gr. Ernescu a colectat 780 lei; D-na Despina Constantinescu 500 lei; D-ra Elvira Manolescu 500 lei; D-ra Elena Iliescu 500 lei; D-na Oprica Ionescu 500 lei; D-na Maria Pr. Ionescu 500 lei; D-na Aurelia Diacon. Dimoftache 500 lei; D-na Constanța Căpitan Dumitrescu 500 lei; D-na Niculina Uriașu 500 lei; D-na Bălășa Pr. Petrescu 500 lei; D-na Alexandrina Colonel Bălănescu 500 lei; Colonel Ioan Bălănescu 500 lei; D-l Cristea Gaio 300 lei; D-tru Protopopescu 200 lei; Ecaterina Constantinescu 200 lei; Angela X. 200 lei; Ana Juvara 200 lei; Ana și Lenuța Ștefănescu 200 lei; Margareta Manole 120 lei; Ana Filipide 100 lei; Atena Tănăsescu 100 lei; D-l Petrescu 100 lei; Lucia Bărbulescu 100 lei; Eliza Teodor 100 lei; Florica Florescu 100 lei; Adina X. 100 lei; Ana Nițulescu 100 lei; Vasilichia Teodoru 70 lei; X. Y. 60 lei; Irina Teodoru 50 lei; Alexandrina X, 40 lei; Nicolae Petrescu 30 lei; X. Y. 20 lei; Moise Petrescu 10 lei. Total 31.280 Lei.

Din această sumă s'au plătit 25.700 pentru îmbrăcarea în argint a icoanei Maicei Domnului, iar restul de 5.580 lei, se adaugă pentru colecta ce se face pentru îmbrăcarea icoanei Mântuitorului.

Paroh. Pr. D. IONESCU

Organizați în fiecare parohie, „Asociația creștină ortodoxă Patriarhul Miron“

Creștinul nu trebuie să se simtă niciodată singur. Să se întrunească împreună cu alți frați, în frunte cu preotul. Așa cum făceau primii creștini, cari în fiecare zi se duceau să asculte pe apostoli predicând și să se roage și să laude pe Dumnezeu împreună cu ei (Faptele Apost. II, 42—47). Cât de bine s'ar simți sufletul după o zi de împărtășire cu Dumnezeu! O zi pe săptămână, și anume Duminica. De dimineață. Sf. Liturghie, iar după amiază, petrecerea îndeobște, la Asociație, cu conferințe, cu cântări și citiri folositoare.

Fermentul creștin și undele lui sociale

Raportul P. C. Pr. Dr. Marin C. Ionescu asupra constatărilor făcute în Franța și Germania, din însărcinarea Arhiepiscopiei Bucureștilor.

— Urmare și sfârșit —

„Bine, am intervenit eu, dar de ce îngăduiți să se fumeze înlăuntru și să se vițieze atmosfera încăperilor?”

„Noi sântem fericiți și chiar mulțumitori că pătimășii nu se dosesc prin unghere și vătămând prin fumul lor higiena localului, inspiră celor scăpați de acest nărav, precum și celor cu fragedă vârstă, o aversiune fizică, pe care o păstrează în tot restul vieții lor, așa încât numărul fumătorilor stagnează cu desăvârșire.

Școlarul râvnește numai la ceace-i este oprit”.

„Bine — replicai eu — dar de ce-i lăsați să fumeze cu pipa; de ce nu le impuneți măcar atât: să fumeze țigări?”

„Aici vă poate răspunde mai bine decât noi, doctorul internatului — răspunse flegmatic directorul — fumatul cu pipa e mult mai puțin vătămător decât fumatul cu țigara, deoarece nicotina se depune pe pereții interiori ai pipei.

Școala are sarcina să formeze deprinderi bune școlarilor; școlarii au însă destulă libertate să contracteze și deprinderi rele, numai cu o singură condițiune: să fie pus să guste singur din amarul consecințelor și să-și plătească singur birul vasalității sale spirituale!”

Așa înțeleg să-și împlinească datoria neîntrecuții profesori ai acestui așezământ cari apelează la toate mijloacele și în primul rând la educațiunea religioasă, spre a face din copiii lor îndărătnici, răi, zabavnici în a înțelege lucrurile — anormali în toate privințele — oameni întregi la minte și gata a fi cetățeni patrioți și luminați. Școalele de corecție recunosc în Wichern pe adevăratul lor inițiator. Wichern întemeind această instituțiune a dat ochii cu mizeria morală a copilașilor întârziați; dar a fost silit să apeleze la mila publică pentru a-și desfășura titanica lui strădanie educativă, devenind prin aceasta și ctitorul vastei organizațiuni filantropice: „Die innere Mission”.

Departe de noi gândul de a ne încumeta să expunem toate realizările și toate sistemele de ajutorare morală a omului, experimentate de cele două mari popoare: Francezi și Germani.

Noi ne mărginim să expunem aci numai țelul comun către care converg toate strădaniile clerului francez și german, aducând ca exemplu numai câteva piese de verificare smulse din cele mai fericite realizări practice.

Mizeria materială și asistența socială.

Lipsurile economice au stârnit o vie îngrijorare a statului și a bisericei, față de mizeria materială a săracilor.

Asistența socială s'a organizat pretutindeni fie oficial, fie din inițiative filantropice, fie răzimată pe temeuri pur religioase.

Operele de asistență socială sunt numeroase, atât în Franța cât și în Germania. În toate părțile ele izbutesc numai în măsura în care se feresc de sensibilitate personală și de pasiuni politice.

Justiția și caritatea sunt fără îndoială cele două rezorturi tainice ale vieții omenești.

Justiția, fie ea comutativă, fie distributivă, fie generală, (legală), rânduieste viața individului și colectivităților muncitorești în afară de imperiul harului divin și în nici un caz sub egida bisericei.

Prevederea, temperanța și răbdarea, sunt cele trei arme ale muncitorului, în viață. Ele cheazășuiesc rezolvarea problemei muncitorești în chip pur social.

Caritatea ne oferă din potrivă o soluționare pur religioasă a problemei sociale. Studiarea și cercetarea directă a operelor de asistență socială cu toate mobilurile ei, cu toate limitele ei, și cu toate principiile realizărilor ei concrete, va trebui să fie una din cele mai imperioase îndatoriri ale clerului nostru de azi.

Cuvintele Sf. Apostol Pavel, așternute în epistole către Galateni VI: „*purtăți-vă sar-*

cinile unul altuia“, comprimă într'însele cea mai înaltă chemare a slujitorilor sfințiți al Domnului nostru Iisus Cristos.

Domeniul propriu al carității începe abea unde se sfârșesc granițele justiției sociale. Dumnezeu nostru este Dumnezeu iubirei. Creațiunea lumii este opera iubirei lui Dumnezeu! Pentru El „a“ iubi este „a exista“. Dacă Dumnezeu nostru și-ar secă izvorul iubirei și ar încetă să iubească, ar încetă să mai existe. Tot ceea ce face sau îngăduie pentru noi, este un efect al iubirei sale.

Iubirea lui Dumnezeu nesocotită și călcată în picioare de către oameni, se retrage în sânul lui Dumnezeu și se preface în justiție divină. Ea își poate schimba deci felul de funcționare și țintele ei supreme, dar în nici un caz ea nu încetează de a exista.

Din constatarea aceasta, ne răsare mai luminos datoria noastră de a ne interesa de aproape de metodele și posibilitățile noastre, de a ajuta pe aproapele.

Ajutorul bisericii se poate îndreptă către individ direct și către familie, ca celălă de desvoltare a individului.

Familia zilelor noastre este desorganizată din cauza vițiilor în lumea celor bogați și din cauza uzinei și a cantinei în lumea săracimii industriale. Regenerarea vieții familiare și restaurarea edificiului spiritual familiar, este cel dintâu punct al activității noastre sociale și către el converg toate linițele clerului francez și german.

Departa de mine gândul de a face un istoric sau o statistică completă a tuturor societăților laice sau religioase care au lucrat și lucrează în asemenea direcțiuni. Voiu scoate în relief numai acele crâmpene de activitate, care mi s'au părut mai caracteristice în vasta lucrare de asistență socială desfășurată în mijlocul celor două popoare creștine. Pentru ajutorarea individului, demn de toată lauda, mi s'a părut cartierele muncitorești cu camere efine de închiriat, făcând parte din clădiri uriașe: proprietate personală a unora dintre preoții francezi, dedicați cu trup și suflet numai acestei găzduiri vremelnice, pe prețuri derizorii sau fără nici o plată, a tuturor nevoiașilor și lipsiților. Ori cât de învespăriți sufletește, ori cât de răzvărțiți, ori cât de asmuțiți ar fi acești oameni, de către cluburile socialiste și comuniste, im-

potriva bisericii și a clerului, ei termină prin a se încredința cu totul în brațele sfințitoare ale acelei biserici, care îi ocrotește și îi adăpostește. Dacă la noi s'ar găsi un preot fără copii și fără greutate familiare și care să jertfească rodul sudorilor sale în îngrijirea de adăpostire, de călăuzire spirituală a muncitorilor, rugându-se lângă altar, tare mi-e teamă, că s'ar expune să fie caterisit! Și totuși slujba lui am găsi-o în psalmul 50 al profetului David: „Învăță-voi pre cei fără de legi căile Tale și cei necredincioși la Tine se vor întoarce“.

Ce altă servire mai înaltă poți să aduci lui Dumnezeu decât întoarcerea celor răi și necredincioși spre jugul ascultării Sale?!

Iată o slujbă pentru împlinirea căreia personal mă socotesc nevrednic și către care de m'ar trimite autoritatea bisericească aş plecă „întristat foarte“, ca tânărul bogat din Evanghelie, dar aceasta nu din cauză că aş sluji orbește averile, ci din pricina greutăților și grijilor familiare! Numai un cler monahal conștient și pătruns de spiritul de jertfă al lui Christos poate să fie aci la înălțimea râvnită de noi și indicată de Evanghelie.

În ceea ce privește ajutorarea îndreptată familiei, am avut fericirea să cunosc în Paris pe abatele *Violet M.*, un bărbat înzestrat cu o vastă cultură teologică, pe care și-a închinat o așezământului său, „De mariaj“.

Toată lucrarea acestui cleric se desfășoară în jurul familiei ca legătură socială în viață și pentru viață acelor care-l asaltează cu vizitele și consultările înainte și după mariaj. Cel mai distins avocat sau medic, nu are în anti-camera lui mai multe suflete dornice de a-l consulta decât acest călugăr, care în ciuda vieții sale de pustnic, se îngrijește până la sacrificiu numai de jugul familiar al pământenilor!

Citeam pe fețele celor cari intrau în camera de primire a bătrânului și venerabilului călugăr, o înfrigurare nestăpânită! Mulți eșeau senini și mulțumiți. Foarte mulți eșeau însă cu fața scăldată în lacrimi, deoarece cuvântul autoritar al bunului părinte îi făcea să-și vadă singuri prăpastia în care au căzut sau de care se apropie.

Aceasta m'a făcut să am curaj a-l întrebă: „Dacă lucrarea aceasta aduce servicii așa de uimitoare indivizilor ce se pregătesc pentru viața familiară, aduc oare vre-un serviciu bisericii căreia îi slujești?

„Da! Domnule! mi-a răspuns venerabilul preot. Biserica mea este servită în mod indirect și neasemănat de mult prin lucrarea ce mă învrednicesc să desfășor în mijlocul acestui oraș cosmopolit! Este de ajuns să vă gândiți la *căsătoriile mixte* și să luați bine seama că nu le dăm binecuvântare și aprobare decât numai în baza unui grav și solemn angajament de a și crește copiii în confesiunea mea“. Abia atunci mi-am dat seama că lucrarea luminează și pământească a bătrânului monah poartă în sine sâmburele de trăinicie al catolicismului în fața protestantismului destrăbător și cheagul minnat de adunarea celor risipiți și răzlețiți de sânul bisericii mame.

Preștanții nu simt nevoia să aibe asemenea instituții, fiindcă prin libertinajul lor, isbutesc să slăbească, să desarmeze și să stârneasă după dâșii pe toți cei limitați prin frontiere dogmatice și îngrădiți prin tradițiuni latreutice. În schimb, preștanții urăsc de moarte pe preșții romano-catolici, cari fac ceea ce abatele Violet face: stăvilirea deserșunilor celor slabi!

Câte familii de intelectuali nu sunt năpădite la noi de necredință, de nepăsare, de inerție sau de apatii religioase, numai fiindcă au avut nenorocul să se infiripeze prin căsătorii mixte?!

Noi ne mulțumim doar că smeriții noștrii credincioși nu-și șterg numele din registrele noastre ca să și le înscrie în registrele altor confesiuni, dar nu luăm seama că inimele lor sunt șterse din cartea vieții! De când ni s'au luat registrele de stare civilă din mână, am pierdut și cărma spirituală a acestui neam! Să luăm aminte!

O organizație, care mi s'a impus mult atențiunei mele, este „munca la domiciliu“, care sprijină atât pe individ cât și familia ca legătură de desvoltare a individului.

Pentru ca mama să fie pururea lângă copii și să nu lipsească nici odată din sânul gospodăriei sale, pentruca familia muncitorului desagregată din cauza condițiunilor neprielnice ale vieții de uzină, să-și recapete puterea ei de coheziune morală, societatea aceasta se ostenește să procure lucru la domiciliul soșilor de muncitori. Cu chipul acesta, soșia devine arhanghelul căminului familiar și educatoarea trează a nevinovaților ei copilași. Nu este suficient să-l ajuți pe sărac, ci trebuie să știi și să precizezi cu ce-l ajuți și cum trebuie să-l ajuți.

I. Cu ce să ajuțăm pe săraci?

La această întrebare a răspuns în chip practic și în chip destul de minnat națiunea germană prin vasta realizare filantropică a lui Bodelschwing.

Orașul Bielefeld, a devenit prin nemuri-toarea inițiativă a lui Vater Bodelschwing, „Betelul“, poporului german.

Care eră izvorul din care Bodelschwing își aduna mijloacele trebuitoare ajuțătorii nenumăratelor gloate de lucrători lipsiți de adăpost și de tihnă familiară?

Cu glas de trâmbiță, vocea rugătoare a marelui prieten și susținător al săracimii pătrunde până în adânc inima fiecărui cetățean german. El cere ca fiecare să-i pună la îndemână numai lucruri uzate, numai fără-mături bune de lepădat, numai ceea ce lui personal nu-i mai era de trebuință. Câte lucruri uzate nu lepădăm noi numai din pricină că situația noastră socială nu ne mai permite să le mai purtăm?! Câte perechi de încălțăminte nu asvârlim pentru acelaș motiv?! Câte lucruri vechi provenite din dărâmarea unor clădiri bătrâne, nu le asvârlim noi prin prăpăstii și prin văi numai din pricină că dorim să zidim altele noi și nu ne dăm seama că ceea ce noi lepădăm, altul poate să utilizeze pentru sine aceste lepădături ale noastre în chip destul de mulțumitor, potrivit situațiunei lui modeste! Inceputul acesta modest al lui Bodelschwing a dat rezultate miraculoase. Lanțuri de lucrători săraci l'au urmat și au făcut cetate în jurul lui. Astăzi nu știi încotro să-ți oprești *privirea* cercetătoare: asupra locuințelor acestor lucrători, asupra fabricilor nenumărate din această localitate sau asupra mijloacelor de ajuțare, grație cărora s'au realizat progrese uimitoare. Aci la Bielefeld s'a curmat vițul din rădăcină, operându-se *teologia germană care devenise — de altfel ca și la noi astăzi — un fel de apendicită religioasă!*

Dacă în privința închinării, poporul german este fărâmițat în atâtea tabere câte confesiuni și câte secte are, apoi pe terenul practic al realizărilor palpabile ale fermentului creștin, unitatea frântă a acestei muncitoare națiuni se restabilește în chip minnat!

Dacă preștanții, romano catolicii, adventiștii, Baptiștii, Metodiștii, Menoniștii, se deosebesc prăpăstios între dâșii în ce privește dogma și închinarea, apoi *silințele lor se îm-*

pânzesc și se unesc în domeniul practic al carității.

Innere Mission, lucrare datorită Evanghe-liștilor, răsărită în 1840 din inițiativa lui Bodelschwing, „Caritas“, societate romano-catolică, care-și întinde obârșile până la 1895, „Crucea Roșie“, societate umanitară, societatea muncitorilor creștini și „Tabita“, societate adventistă, alcătuiesc laolaltă marea înjghebare filantropică cunoscută sub denumirea de „Die Deutsche Liga“.

Programul acesta creștin de largă colaborare în rândurile sărăciei, este realizat în chip paralel cu asistența socială oficială, organizată de Ministerul Ocrotirilor Sociale.

Programul creștin se desfășoară prin contact „dela suflet la suflet“, iar nu din biuro — cum se desfășoară programul oficial al statului. Lucrarea creștină este personală, însă depănată de mii de persoane. Nu este deci vorba aci de colectivizare de persoane, ci de colectivități personalizate și angajate în lucrarea de ajutorare a acelor lipsiți și nevoiași. Fraza care zboară pe buzele tuturor este următoarea: Va veni un timp, când ne va ajunge judecata nemiloasă, fiindcă nu am făcut mila la timp. Lucrarea este de trei feluri și anume:

1. lucrarea „deschisă“, care constă în cercetarea și ajutorarea săracilor la ei acasă în familie;

2. lucrarea „jumătate deschisă“, care constă numai din găzduire și adăpostire în miez de noapte; și

3. lucrarea „închisă de tot“, care constă din ajutorarea oferită în spital. Lucrarea deschisă este cea mai necesară și cea mai corespunzătoare vremurilor prin care trecem. În această lucrare este nevoie de râvna individului, iar nu de programul vast al societăților. Pentru promovarea acestei lucrări este mare nevoie de educația individului, fiindcă oamenii sunt agenții carității, iar nu societățile sau casele de ocrotire socială.

Lucrarea aceasta deschisă are marile merite că înfiripează legături psihologice între agentul ei realizator și între sufletele celor înfruptați din roadele ei binefăcătoare. Dacă lucrarea de binefacere nu cuprinde și un sâmbure de educație, n'are absolut nici o valoare. — Statul dă și iar dă și totuși nimic nu face decât risipește, fiindcă nu poate să dea și educație pe lângă ajutoarele materiale pe care le împarte

din birou. — Cum ajută statul în caz de boală și cum ajută societățile creștine?

Se îmbolnăvește soția lucrătorului? imediat agenții oficiali ai statului o internează în spital, iar pe copii îi ridică și îi internează în orfelinat, iar soțul rămâne de capul lui. Urmarea directă a acestei ajutorări oficiale este că familia lucrătorului se risipește și intră în dezagrare!

Ajutorarea creștină, păstrează familia pe loc și în toate drepturile ei. Ingrijirea bolnavei se face la domiciliu. Imediat sosesc surorile de caritate în căminul familiar al lucrătorului: una curăță, alta spală rufe, alta îngrijește de bolnavă, iar alta de copii. Soțul se simte obligat măcar din spirit de recunoștință către binefăcătoarele familiei sale, să vină direct dela atelier la cămin și să nu zăbovească prin localuri de băuturi spirtoase, unde ar izbuti ca într'o clipă să-și înghiță toată sudoarea frunții dintr'o zi de lucru.

Familia este deci, păstrată pe loc și ferită de riscurile în care o aventurează biuroul ocrotirilor sociale.

Ajutorarea creștină, păstrează nu numai chiagul familiei, dar lasă și pe lucrător nestingherit la munca lui de atelier, și cruță și averea statului măcinată și risipită în operele de asistență laică și biurocratică. Câtă putere morală revărsă în sânul familiei ajutorarea aceasta creștină? Se ușurează pe de o parte povara sufletească a bolnavei și se ia povara depe umerii bărbatului, care altfel s'ar asvârli în brațele descurajării!

Cât costă ajutorarea aceasta creștină? **Nimic!** Cele mai mari lucrări nu se fac cu mijloace mari!

Metoda aceasta are meritul de a fi deci și moralizatoare, fiindcă niciodată nu pierde din vedere *momentul moral*, al realizărilor sale.

Familia este temelia sa. Ajutând deci familia, ajutam Statul.

Oricât de puțin costisitoare ar fi lucrarea creștină în sprijinul celor săraci și nevoiași, totuși are nevoie de mijloace materiale.

Este drept că Statul german ajută în chip indirect societățile creștine, în realizarea operilor de binefacere și iată cum:

Tipărește mărci poștale de ajutorare socială. Foarte artistic și variat executate, se împart societăților filantropice de desfacere cu un procent de 40%.

Acea societate ia mai multe mărci, care are mai mulți oameni de desfacere — col-

portori — deci tot *omul*, iar nu *biuroul*, *casa* sau *instituiția*, — are rol precumpănitor în desfășurarea spornică a activității!

Greutatea cea mare este propaganda care se face pentru ca aceste mărci să se popularizeze și să intre în dragostea multimilor. Deci muncă încordată de educație și deslușire. Fiecare individ trebuie să fie pătruns de convingerea că își agonisește o neștearsă onoare din cumpărarea pentru sine a o serie întreagă de mărci poștale.

Inima și portofelul omului vorbesc aceeași limbă. Este de ajuns să câștigi inima omului și fii sigur că i-ai câștigat și portofelul.

Ca să câștigi inima omului nu este nevoie de *biurou*, de *ordine*, de *circulări*, de *reclamă*, de *trâmbițări* și de *oficializări*. Este de ajuns să atingi nervul duioșiei sufletești prin sinceritatea cuvântului tău pătrunzător.

E nevoie de sânge rece și de inimă caldă.

Calmul și perzistența dăruie toate cetățile și birue toate inimile!

Pentru aceasta este nevoie nu de colportori improvizați, ci de oameni pregătiți și pătrunși de generozitatea scopului urmărit prin opera de caritate!

Avem mult de lucru, îmi zicea un membru al societății „Heilsarmee“, îndreptată contra desfrâului social. Păcat că ziua are numai 24 de ceasuri laolaltă cu noaptea. Sunt destui tineri cari nu știu ce să facă nici cu aceste 24 ceasuri. Pe aceștia trebuie să-i câștigăm! Apa trebuie să curgă și să fie în continuă mișcare și agitație ca să fie sănătoasă. Așa și pe tineri trebuie să-i lăsăm să fie slobozi în sborul avântat al tinereții lor, dar să-i atașem de persoana și învățătura Domnului Nostriu Iisus Hristos.

Apa trebuie să curgă spre soare și chiar dacă isvorăște dintr'o mlaștină este sănătoasă, dacă scaldă în valurile sale razele strălucitoare ale soarelui. Așa se petrece cu tineretul din toate clasele dacă este îndreptat cu sufletul spre soarele Hristos. Programul și vederile acestea sunt ale acelei internaționale asociațiuni: „Heilsarmee“ înființată în anul 1865 de William Booth. Această organizațiune s'a înjghebat din *iubirea către cei pierduți*. Caracterul internațional pe care l-a luat astăzi prin desvoltarea ei fulgerătoare este un neprețuit bine pentru omenire. Omenirea înnoată în valurile ușurătăților și ale desfrâului. „Heilsarmee“ are în programul său salvarea

celor naufragiați și stăvălirea tuturor necurătențiilor, cari macină vлага popoarelor și duc la degenerescență neamul omenesc. La noi numai tineretul studențesc ar putea să introducă o ramificațiune a acestei mondiale organizațiuni. Această înjghebare de luptă împotriva imoralităților ar întoarce entuziasmul și energia tineretului nostru cu folosință asupra întregului neam. Mulți tineri studioși ar fi reținuți pe calea aceasta dela multe sbuciumări și mișcări inutile și ar isbuti pe calea aceasta să-și cheltuiască cu folos forțele tinerețelor lor. Este chiar o mare greșeală că până aci o asemenea inițiativă fericită n'a găsit primire și găzduire la noi. Metoda creștină de ajutorarea celor nevoiași se bizue pe raporturile psihologice ce se înfiripează între cel care ajută și între cel ajutat. Sunt societăți de binefacere cari distribuiesc sume de bani. Ei bine! *Banul nu are spirit și prin urmare nici putere de moralizare. Iubirea dă valoare banului.* Cu o mână oferă ajutor și cu cealaltă o iubire curată și moralizare sinceră celui ajutat. Cu o mână dă ajutor și cu cealaltă primești bucuria interioară. Cea mai fericită ajutorare este cea pe care o punem la îndemâna copiilor sau a bătrânilor. Cine capătă inima copiilor, acela stăpânește voința părinților. Un distins predicator, *Vollmer* îmi povestea în Hamburg, cum anii trecuți adună copii vagabonzi și mergea cu dânsii prin muzee. Lume multă se luă dupe dânsul alături de lanțurile de copii sburdalnici. Explicațiunile frumoase și vocea dulce a predicatorului câștigă tot mai mult iubirea copiilor și mulți dintre spectatori îl luă drept un ghid priceput de muzee și nu rareori i se întindeau bacișuri. Dacă ai inima copiilor, câștigi în curând și inima părinților. Școalele duminicale, dau rezultate minunate în Germania. Copii dezordonați și fără nici un căpătâiu sunt vindecați, grație metodelor cu care sunt adunați depe drumuri și corijați sufletește în școlile de Duminică. Părinții iau seamă că fii lor își schimbă brusc structura sufletească, dar nu le dă în gând în ce fel s'a petrecut miracolul și nici că se simt datorii să-i întrebe măcar pe ei despre aceasta. Un copil de aceștia corijat se înbolnăvește și este silit să lipsească încontinuu dela școala duminicală; predicatorul merge la domiciliu să-l viziteze împreună cu ceilalți copii.

— „Ce ați făcut copilului nostru de s'a stâmpărat așa?“ — întreabă miraji amândoi

părinții. Am dori să venim și noi la școala voastră, dar n'avem timp“.

„Nu e nimic — venim noi la voi“ — răspunde grăbit predicatorul și cât ai clipi din ochi, cuvântul biblic începe să fie tălmăcit și sorbit de cei cari până atunci nu-l puteau suferi. Așa că alături de școala duminicală s'au adăugat lecțiunile biblice în sânul familiilor de muncitori cari stau Dumineca obosiți pe lângă casă în loc să-și bea în cârciumă sudoarea amară și sărată dintr'o săptămână încheiată de muncă. Numai cuvântul biblic îl deslușește pe muncitor și-l face să înțeleagă că mintea trebuie să conlucreze cu mâna în viață. Mintea gândește și plănuiește ceea ce trebuie să împlinească mâna și ceea ce gândește capul devine realitate prin mâna. Nici bătrânețea și nici *crima* lucrătorului nu este nesocotită în Germania. Azilurile pentru bătrâni sunt astfel organizate încât nu oferă oamenilor acestora numai strictul necesar pentru o viață de azi pe mâine. Surorile de caritate menite să-i îngrijească îi întreabă ce preferență ar avea de pildă într'o zi de Duminică. Am asistat la o ședință a unor bătrâni din sânul unui azil, cari sorbeau cu fericire din ceașca de cafea care li se servise după propria lor dorință. S'au întreținut frumose discuțiuni isvorâte din sinceritatea cugetului lor. Nu puțin am folosit în această zi din bogata cuvântare biblică a predicatorului **Prieser**.

Ce atmosferă familiară statornicească agenții creștini în jurul celor ajunși pe pragul temnițelor sau ai judecătoriilor!

Însăși legile juridice ale Germaniei oferă tinerilor ajunși pe drum de penalitate, supravegherea de încercare a unui epitrop înainte de a i se da sentința.

Epitropul — după lege — nu poate să fie nici tatăl tânărului incriminat, dar niciun agent polițienesc, ci el trebuie să fie înainte de toate „un om“, desigur necertat cu justiția. Legea vrea îndreptarea, iar nu distrugerea individului căzut sub vină.

Cine sânt cei mai destoinici epitropi, pe cari judecătorii îi aprobă cu preferență? Oamenii cari nici nu beau, nici nu fumează și nici nu au vreun alt viciu.

Asociațiile creștine au aci un câmp bogat de caritate.

Ele oferă întemnițaților sfaturi moralizatorii, încurajare după terminarea osândei, scule și plasare în servicii pe la diferite so-

cietăți industriale. Și aceasta fără să mai poarte pe sine, vinovatul de eri, *ponos* sau *miros* de pușcărie.

Lucrarea evanghelică în sânul pușcăriilor este pentru vremurile noastre cea mai nobilă școală publică înființată și cârmuită cu multă înțelepciune de către slujitorii Cuvântului lui Dumnezeu.

În Germania ca și în Franța nu se pierde nici un prilej, care poate să fie folosit în munca de dregere și de refacere sufletească a individului sau a gloatelor omenеști.

Nimeni nu are însă vreun subterfugiu care să-i ofere putința de a-ți refuza binefacerea ce vrei să i-o întinzi, sau de a se scuti pe sine de raza influențelor exterioare.

La noi mi-e teamă să nu ne sosească cât de curând judecata nemiloasă, fiindcă n'am făcut *mila la timp*.

Pentru ca biserica noastră ortodoxă să-și îndeplinească rostul acesta delicat și generos față de mizeria materială și morală a credincioșilor ei și a cetățenilor acestei patrii, îmi permit în baza celor văzute și cercetate în sânul poporului francez și german, să fac următoarele propuneri, nu sub beneficiu de inventar, ci sub unghiul de sinceră experimentare!

Pentru ajutorarea morală a săracilor delatără, propun:

1) Înființare de obștii plugărești, care să aibă drept emblemă: plugul, sabia și crucea, iar ca lozincă cuvintele din Sfântul Evanghelist Luca: „Cine pune mâna pe plug și se uită înapoi, nu este vrednic de împărăția lui Dumnezeu“. Luca IX, 62.

2) Școli de orientare practică în viață (școli supraprimare).

3) Cinematografierea diferitelor culturi sistematice de cereale și de zarzavaturi — așa cum se practică în țările occidentale.

4) Procesțiuni religioase cât mai dese și mai bine pregătite cu tineretul și cu copiii de curs primar.

5) Școli duminicale.

6) Cercuri tinerești în vederea distracțiilor, a excursiunilor și a sporturilor.

7) Loturile demonstrative să devină ceea ce le-a destinat legea: școală de experiență agricolă.

8) Pârğa rozdelor ca ofrandă la altar poate sluji ca imbold spre organizarea de expoziții sătești de produse agricole.

9) Coeducațiunea tineretului în tinda bi-

ricei și sub cupola ocrotitoare a religiozității!

10) Exerciții de supunere „de bună voe”.

Pentru ajutorarea materială a cetățenilor dela sate, propun:

1) Coșul milei — ajutorarea tainică a celor lipsiți.

2) Obștii satești pentru cumpărare de unelte agricole.

3) Inițiere de cooperative, nu în baza dreptului, ci al milei.

4) Lucrare samaritană: vizitarea și îngrijirea bolnavilor — combaterea bolilor mai ales venerice, cu untuldelemn al milei, ca emolient și cu vinul astringent al moralei de fiecare clipă.

5) Anul jubileu dela Ebreii Vechiului Testament poate sluji ca model măcar de slabă imitare în vremurile noastre față de văduve și de orfani.

6) Tabitene: societăți de ajutorare cu lucruri și cu roade, iar nu cu bani.

Pentru ajutorarea spirituală a săracilor dela orașe, propun:

1) Școli duminicale.

2) Cercuri tinerești.

3) Casse de corecții pentru anormali și vagabonzi.

4) Casse de patronaj.

5) Casse de mariaj (pentru primejdia căsătoriilor mixte).

6) Pregătiri de diaconi și diaconite în vederea acestor sarcini.

7) Foaie religioasă.

8) Grădini de copii, căminuri de copii și colonii de vară.

9) Asociații liturgice: „Vecernierii” cu servicii religioase în ajunul marilor sărbători.

10) Școli biblice.

11) Injghebare de coruri religioase cu tinerii și introducerea muzicii instrumentale în ședințele culturale ale diferitelor grupări de copii, tineri sau oameni maturi. Propun chiar introducerea *orgilor* în asemenea ocaziuni.

Pentru ajutorarea materială a săracilor dela orașe, propun:

1. Adunările săptămânale de lucru în folosul nevoiașilor.

2. Asistența publică luată din biroul oficial al ministerului și încredințată în mâna preoților.

3. Timbre de caritate publică și desfacerea lor prin preoți și biserică.

4. Culiile automate cu bomboane la răspântii

și răscruci încredințate preoților în scop de ajutorare largă.

5. Coșul milei.

6. Lada cu vechituri (lucruri uzate, reparate, curățite), adunate dela cei bogați spre a fi distribuite săracilor.

7. Cunoscuta instituțiune „Pâinea zilnică” generalizată pe lângă toate cimitirele și încredințată bisericei spre conducere și supraveghere.

8. Chibriturile, acele, cărțile poștale și mărcile poștale să fie date cerșetorilor spre desfacere, așa în cât să-și câștige pâinea, îndeplinind un serviciu social.

9. Oficii de plasare pentru cei fără lucru și fără servicii.

Punându-ne la încercare puterile noastre întru luminarea și ajutorarea celor lipsiți, vom fi scutiți de nedreapta imputare: „Vai vouă, legiuitorilor, că ați luat cheea înțelegerii; înși-vă nu ați intrat, și pe cei ce au vrut să intre i-ați oprit”. Luca XI, 52.

Numai după ce vom fi strâns astfel rândurile păstorilor noștri, vom putea zice cu curaj: „Nu te teme, turmă mică, căci bine a voit Tatăl vostru să vă dea vouă împărăția”, Luca XII, 32.

Pentru ca toate aceste deziderate să se împlinească și să-și dea roadele așteptate, avem nevoie de un alt preot de cât cel intelectualist al vremurilor noastre și de o altă instituțiune teologică decât facultățile teologice ale vremurilor noastre.

Pregătirea practică a seminaristului și a studentului teolog se face azi în chip prea teoretic.

Avem nevoie de o nouă instituțiune didactică care să introducă pe candidații la preoție direct în *câmpul experiențelor creștinismului aplicat*!

Această pepinieră spirituală trebuie înstituită de urgență lângă scaunul patriarhal și într’insa trebuiesc chemate la contribuție largă, toate forțele active ale creștinismului nostru social.

Orice întârziere ne va costă prea scump.

CEREȚI

NOUL TESTAMENT

traducere de

Părintele GRIGORE PIȘCULESCU

la Institutul Biblic, Sf. Sinod,

strada Antim, București.

Broșat 70 lei. — Legat flexibil 100 lei.